

GEORGE FILIP - Montreal

POTOP MODERN

plouă din timpul vulnerabil
potop năuc - din Ararat,
noi suntem mincinosi, noi suntem
sământa care ne-a salvat.

ne lepădăm de crez adesea
si până să murim de tot
nechibzuitul timp ne face
să mirosim a Savaot.

larve unite-n simbioză
trăim în liote lumesti
si-n umeri cresc - pe nesimtite,
aripi de paseri - îngeresti.

pe-o creangă fructul sun-a copt.
femeie, muscă-l si să fugi
dospind în coapsa ta Pământul
că nu e vremea pentru rugă.

ne ceartă Dumnezeu, ne bate
cu bice de potop si ploii;
ne judecă acum - de Paste,
pentru trădările din noi.

se zbate Tara-ngenunchiată
printre vântoase si potoape
si stie El, prin cer, Bătrânul,
de ce ne-neacă-n ape...ape...

ploua din timpul vulnerabil
si nu mai stim să ne iubim
în preainfernul ce ne-nghite
când ne trădăm...si ne murim...

P.S.

Corifei si,mai ales, corifee, nu
mai fugiti cu bâta după mine...
iertati-mă că-mi permit sa va
mai fiu poet...câteva potoape.
Multumesc pentru îngăduință !

acelasi - george filip -Montreal

GEORGE FILIP

POEME PRIMAVARATICE

REPORTAJ LIRIC

-tuturor cititorilor-

De câteva zile s-a topit zăpada
Si-a iesit din scenă ca o balerină.
Parcă-n greutate mi-a crescut mesada,
Deci am arestat-o, iar, la naftalină.

Cu-n poem în suflet plec la promenadă.
Printre bulevarde lumea curge val.
Fetele frumoase flutură pe stradă
Prefatând, din vreme, cadrul estival.

...St. Laurent, o bancă, un băiat si-o fată.
Briza scrie arii, fără portativ.
Câte-o doamnă încă încotosmănată,
Tremură la soare, strict retroactiv.

Ce mai tura-vura, primăvara vine.
Nu-mi încercă vârsta licăr de regret.
Muzele, de-o vreme, se cam tin de mine
Bănuind, probabil, cum c-as fi poet.

Cu asentimentul de la fiecare,
Cred că primăvara-i mărțisor sublim
Ce ne toarnă-n suflet limpezimi de soare
Si ne-nvată vesnic cum să-ntinerim !

FATA DIN FIORI

-Doamnei Tatiana P.-

fata mea cea pruncă dintr-o floare,
iar te-nfrunti cu zâmbetul spre Soare
si arunci sperante spre feciorii
primăverii, când se-ntorc cocorii...

stai o clipă, nu deschide clipa,
domnul Tău ti-a răstignit aripa
si acum te zbati ca o nălucă
printre flori ce nu se mai usucă.

la ce bun sunt bunele-mi cuvinte ?
primăvara tu cânti printre sfinte
Doamna mea cu zâmbetul spre Soare

primăvara Ta ades mă doare...

SCRISOARE

-Diane mele-

Diana, simt că naste mama.

O doare un destin în sfântu-i pântec.

Asa e : nu poti trece vama

Neplăzmuind o primăvară-n cântec.

Diana, trupul mamei Ti se doare;

Cu ce e maica încă vinovată ?

Ar fi putut, sub umbrele de Soare,

Să mă renască ieri - sau niciodată.

Diana, schivnicia mamei mele

E ca o rugă într-un cimitir;

Femeia mea, din pulberea de stele

O să culegi cărbuni - si nu mă mir

Ănsă mă mira mira de mirare:

De ce sunt obligat să mă nasc eu ?

Nu era loc prin primăvară, oare,

Să vi se nască alter derbedeu ?

Diana, iartă-mi astfel indecenta

C-am pângărit o clipă de moment

Când în senat turba locotenenta

C-o să mă nasc - un brav locotenent.

Mămuca mea fugea din Zodii Peste,

Zvâcnea să mă azvârle în Berbec;

Nu bănuia că astfel se-mplineste

Preapiul să se-nhame la edec.

...ce zodii priponite-n fără Soare

Prin care zimbrii lumii încă pasc.

Diana mea, pe tine pun prinsoare

Că o oblig pe MAMA - să mă nasc !

SERENADA

-prietenului meu Alex. C.-

Citesc în aer primăveri de dor

Iar florile-mi zâmbesc din depărtare

Tăind în aripi timpul călător

Si tilele ce fug din calendare.

Copilăria-mi strigă îndărăt.

Doar seceta-mi se zbate înainte
Si tâmpla germinează sub omăt
Zvârlindu-si puii-n aerul fierbinte.

Mă-mpinge viata ca pe-un sclav supus:
E cenzorul tăcerilor din zgură
Si mă înjură că de ce n-am dus
Un manuscris mai vechi - la editură.

Cer cheia de la domnul temnicer
Si evadez o clipă din destine;
Vreau să-mi cârlesc cu petece de cer
Cămasa ruginită - de pe mine.

Iar de-ntâlnesc o floare, pe poteci,
Ascunsă-ntr-o romantă de tristete,
Copil bătrân, te rog să nu mai pleci
Cum mi s-a dus întâia tinerete...

Si nu ghici în taină prin oglinzi;
Asul trisează-n ori ce chintă spartă
Si dacă vrei destinul să-ti surprinzi
Priveste-te din partea străcealaltă.

Acolo - în eclipse de cuvânt,
Se-ncing la zaruri tartorii puterii
Iar îngerii coboară pe pământ
Vânzînd la negru drogul primăverii.

...prefer surghiunul meu imaginar.
Prea scumpe-s libertățile de-afară.
Mai bine-i trubadur într-un cosmar
Scriind poeme despre primăvară.

Tu, Doamna mea ce esti si nici n-ai fost
Să îngenunchi la portile lui Parce
Cersind destinul unui mare rost
Ce a plecat - si nu se mai întoarce...

POEM CARMEN

-poetei Carmen C.-
pe-afară plouă , plânge Dumnezeu.
eram pe Terra numai Tu si... eu.
doar niste îngeri din letopisete
dădeau retete despre tinerete.

zâmbea o primăvară-n cer Divin.

noi alergam spre vesnicul Amin
si nu stiam cã vremea te privea
sub ochiul Tãu - ascuns sub feregea

si-atunci luai destinul dur de coarne
ce încerca destinul sã-Ti rãstoarne
timpul rãnit cu pajisti de tãceri;
eraï mai tristã - Carmen - decãt ieri

si renãsteai prin fiecã cuvãnt
spre cei ce-au fost si mïone nu mai sunt,
cu pasul Tãu de aer - prea Divin
rãstãlmãceai stamine de Amin.

îchide fila asta spre cealaltã:
nu mai sãdi rapsozi spre-o altã soartã,
acolo-s doar himere, pute-a acru
si nu existã -Carmen - timpul sacru.

dacã te plimbi cu sufletul în glas,
dacã n-ai timp,Domnitã, de pripas,
dacã te respirã-n talpa Ta Pãmântul,
dacã Te duci strãdincolo, cu gãndul

sã stii cã trupul tãu o sã rãsarã
pãna-n strãstrãcealaltã primãvarã,
cãnd o sã rãzi prin aer cu copiii:
acolo-i Carmen poarta vesniciei.

dar lasã, Doamnã - pasul tãu de ciutã,
tu nu-ntelegi cã Ego te sãrutã ?
hai...culcãte-n cuibare de tãceri
si-ai sã-ntelegi cã mâine a fost ieri...

MENESTREL

-Doamnei Aura F.-
ghioceii vin cu primãvara
si cu znopi de flori peste pãmânt
îmbrãcãnd cu salbe toatã tara
si-al iubirii mare legãmânt.

nici-o floare nu se ofileste
dacã o stropim cu stropi de dor;
numai viata, cine o iubeste,
creste-n vãrstã flori de viitor.

îti culegi o floare prin femeie

care se-mplinește prin bărbat;
din a tineretilor scânteie
înfloreste visu-adevărat.

viata toată-i ca o primăvară
dacă nu uităm să ne iubim.
prin grădin vârste, cât o țară,
florile de dor să le sădim.

dacă lângă tâmpile ni se-asterne
câte-un ghiocel de timp albit,
nu firi tristi, grădinile eterne
cu nepoti și prunci le-am răsădit.

vino dar, iubirea mea de-o viață
să ciocnim paharul unei vieti.
doar în doi, prin arșiță și ceată
vom broda pe vârste frumuseti.

vârsta noastră, cât o vesnicie,
n-o va ninge iarna nicăieri
dacă-n doi, cu flori de ominie,
vom sădi prin viață primăveri...

POEM ALEAN

-Alinei de la Cluj-
alină-mi Alino aleanul
ce-n inimă-si face culcus
când primăvara cântă în doruri
romante plângând sub arcus.

alină-mi Alino aleanul
de frate, de sânge, de dor,
de lacrimi, de glasul pe care
l-as vrea să-ti răsune-n pridvor.

alină-mi Alino aleanul
ca-n noaptea cu facerea ta
când tu ai adus primăvara
pe lume -în veci- nu uita...

alină-mi Alino aleanul
când florile-mi ning peste trup
cu tot ce-a urzit primăvara
și file-n calende se rup.

alină-mi Alino aleanul

acum, când departe te stiu
cã-ti cântã-n priviri primãvara
si eu nu am somn...si-i târziu

priveste spre steaua sperantei
când dorul ne arde, vicleanul
si-adu-mi primãvara la poartã:
alinã-mi Alino aleanul!...

CE BRAD - SEVER

-marelui actor SEPTIMIU SEVER-

era o vreme când plângeau stejarii.
era o vreme când ploua cu timp.
era o vreme când dãdeau barbarii
cu târnãcoape-n marele Olimp.

Septimiu Sever vine de departe.
el dintre primãveri ni s-a nãscut,
ca o legendã într-o sfântã carte
ce n-are început - si nici trecut.

cântau gorunii singuri, printre stele
si Tara mea, cu lacrima-n boccea,
se chinuia, prin dalbe menestrele
si ca o muicã plânsã - ne plângea.

veniti cu mine, bunii mei români !
veniti cu mine, haideti sã rãzvim,
veniti, avem vigoare în plãmâni,
veniti ! - prin primãveri sã înflorim.

ce limpede poruncã-i e cuvântul,
ca primãvara ce-i rãsunã-n glas.
cu el e Tara-nmirezmând pãmântul
în care doar credinta ne-a rãmas.

din trilurile calde, preaTurdene
noi ne-am fãcut un imn de libertate
cusut cu dестe vii de cosânzene
care ne-au dat un print, ce ne e frate.

nu-s neguri sã ne batã prin aiurea.
I-avem pe Sever - prea sever cu noi;
el ne aduce primãvara, dorul
prin care iemigrantii curg suvoi.

si plângem cu o clipă, cu cealaltă
El ne trezeste - nu faceti popas !
si ne trezeste-n viata ce ne ceartă :
copiii mei - umblati cu lupta-n glas !

...asa se face că prin tânguire
noi n-avem somn si rătăciti visăm
un imn de-a pururi, despre-o primăvară
în care cutezăm să cutezăm.

Septimiu Sever curge din cetate
ca printul unor mari cugetători
si-atunci simțim că-n inimi ni se zbate
un zeu carpatic - nins de sărbători.

poemul meu e scris cu neodihnă,
la lumânarea dintre străstrăbuni
ce n-au avut pe brazdă pic de tihnă
sub abumbrirea sfintilor goruni.

Septimiu Sever, m-ai rămâi pe-afară,
mai dă-ne vlagă să ne nu murim
când vii cu primăvara peste Tară
si prosti - ne iemigrăm în velerim...

GEORGE FILIP

WISE COLORATE

- versuri pentru copii -

Editura.....

TUTUROR NEPOȚILOR

Deschide cartea mea, nepoate,
Citind cu-ncredere în ea:
Ți-am închinat acestea toate
Pe graiul tău - cu mintea mea,

Din mii de vise minunate
Ce-apar în mintea celor mici

Am adunat numai o parte
și le-am înmânunchiat - aici,

Iar de te recunoști prin file
și visul de ți-l afli scris,
Tu fă-ți-l ideal, copile
Că drumul vieții ți-e deschis.

Citește-n cartea mea nepoate.
Când toți adorm, tu nu uita:
Aceste vise minunate
Sunt flori sădite-n vârsta ta.

PE O FOTOGRAFIE

Frumoasă, Luna urcă nudă
În noaptea cu mireasmă crudă

Si răsărind din ochii tăi
Îți strânge brâul cu vâpăi

În jurul trupului subțire
Din prospețimea unui mire

Scăldat de ursitori târzii
Într-un izvor cu ale vii.

Odihna pentru suflet ce e
De nu Poteca cea Lactee

Pe care ai dori să fii
Un Făt-Frumos prin veșnicii ?

Citind printre aceste rînduri,
În neodihna dintre gânduri

Vor crește-n amintirea ta
Flori albe de NU MA UITA.

ÎN LIVADA

Hopa-hopa, prin grădină,
Ca albinele-n stupină,
O armată de voinici
și mai mari - și mai pitici
Dau năvală în livadă;
Oricine poate să-i vadă :
Cu hârleșe și găleți,
Cu foarfeci și cu lopeți
Taie crengi și cară apă,
Mușuroaiele le sapă,
Toți trebăluiesc de zor
Cu-ngrijire și cu spor.

- Poate vreți să-mi spuneți : Ghici
Cie-i oastea de voinici ?
...Le răspund frații, mai marii :
Foarte simplu - sunt școlarii !

VIS STELAR

mă plimbam cu Ursa-Mare
care știm cu toți ce car e :
are oiște, osii, roate,
perne moi, confort, de toate...
dar să vezi, caleașca mea
ducipali în ham n-avea.

chemam șoimii să mă poarte;
nu puteau zbura departe.
ciutele-ncercau și ele
dar se rătăceau prin stele.
veneau vulturi carpatini;
oboseau printre lumini.

și atunci, în două clipe,
mi-am făcut din vis aripe
mari, puternice, dibace,
cum doar gândul le mai face
și zburam, zburam, zburam...
pînă-n zori - când mă trezeam !

ACROBATIE LA SOL

Băiețelul bucălat,
Ne-ntrecutul acrobat,

Râde-n cergă optimist
Fiindcă e...parașutist.
A sărit...sub parașută
Norii-s o imensă plută,
Munții falnici sun pitici,
Oamenii parcă-s furnici,
Iar izvoarele - și ele,
Par șiraguri de mărgele.
SPLENDID ! , ăsta e cuvântul
Când privești din cer - Pământul

Să nu credeți că glumesc
Iată, eu vă dumiresc :
Băiețelul bucălat
A aterizat...din pat.
N-a căzut prea de departe
Da-l cam doare într-o parte
Insă leacul l-a găsit :
Să nu plângă...s-a trezit !

POVESTE MARINĂREASCĂ

asezat într-un hamac
ales după bunul plac
marinarul suflă-n pipă
și adoarme într-o clipă.
...poate-avea, prin somn, migrenă,
că-l și-nghite o balenă !
și balena are gura,
știm din carte, cât e șura.
marinarul vrând să stea
se așează pe-o măsă.
aprinde o lumânare,
își sucește o țigare,
pe un dinte, foarte lat,
din trei alge face pat,
dintr-o așchie și-un pai
face foc să fiarbă ceai
și trtebăluind de zor,
ca-n cabină, pe vapor,
uite-asa, din ce te miri,
gata-i pentru musafiri
și să-i fie vrere-ntreagă
bea un rom ca să se dreagă,
apoi patul îl îndeasă

ca omul - la el acasă.

stai cuminte, nu-l trezi,
sigur îți va povesti
despre-această întâmplare
când s-o-ntoarce de pe mare !

VACANȚA DE IARNĂ

Iarna vâjâie sub ușă
și cu firea-i jucăușă
Cerne fulgii de zăpadă
Peste câmp și peste stradă.
De prin case, de prin blocuri,
Opintindu-se pe tocuri,
școlari teferi fac potecă
Zilnic - spre bibliotecă
Iar aici, o fată care
E deani un pic mai mare,
Fiecăruia-i împarte
După vârstă, câte-o carte
și voinicii, doar urechi,
Stau la rând perechi...perechi
Consultându-i zâmbitori
Fișele de cititori
Apoi iar se-nrorc acasă
Inotând prin neaua groasă
șo - târziu, când Moșul-Ene
Toarnă somnul peste gene
și când struna nopții sună
Prin fereastră...noapte bună,
Feți-Frumoșii, aștia micii,
Fac lectură cu bunicii !

POEM LA AMIAZA

Mâini dibace de mirese

Ceru-l țes în pânze dese

Răsucind în brâu stelear

Vârsta mea de cireșar.

Ajung astăzi dinspre ieri

Odihnit de primăveri.

Spre lumini de urc o treaptă

Gîndul mi se face faptă.

În cântări cântare sânt

și-mi cresc aripi de avânt

și-mi răsar dintre lumini

Mii și mii de rădăcini...

COSMONAUTUL

Totu-i gata. și-a pus masca,
A închis ușa etanșă,
Își fixează bine casca,
Trage-apoi ușor de-o manșă
și-ntr-o clipă-două, iată
Că mai sus ca norii suie
Mică, albă, o săgeată;
Parcă este, parcă nu e...
Stelele clipesc mirate
Pe al bolții mare scut
și se-ntreabă: -cine-i frate
Falnicul cosmonaut ?!
Dar cu oghii-atenți pe-o scală
Gelu zboară mai departe
Fiindcă-n zori, prima escală
Vrea s-o aibă chiar pe Marte.

...Când cocoșii, cu tot zosul,

Poarta zilei au deschis,
S-a trezit și Gelu. Zborul
Nu a fost decât un vis !

UN FEL DE MAJORAT

Mă jucam cu-n măgăruș :
Ciuș la deal, la vale ciuș,
Potriviți, cum se mai spune,
O pereche de minune :
Eu - puștan înzdrăvenit,
El - uniepure-altoit.
Zilnic stam împerechiați
De jurai ca suntem frați;
Ne jucam așa frumos,
Eu călare - el, pe jos,
Până într-o zi când dânsul,
Gata-i să mă-nece plânsul,
Indărătnic, pasămite,
Făcând fițe din copite,
M-a zvârlit prin crengi uscate
De m-am cam zgrelit pe coate.
Era semnul - așa dar
Că a devenit...MĂGAR !

NINGE DIN CIREȘ

Ninge din cireș...petale
Mici și albe cad ușoare
Așternând sub pași, pe cale,
Nesfârșitele covoare.

Scutură cireșul floarea
și apar în locul ei,
Adunând din timp culoarea,
Milioane de cercei...

CONCERTIȘTII

Seri de-a rândul, greierașul
Îmbrăcat în haine gri,
Îmi cânta la geam, poznașul,
Vechiul cântec ; cri-cri-cri...

Serenada lui străbună,

Din trei note : sol-la-si,
Toarsă fin, sub clar de Lună,
Ani de-a rândul m-adormi.

Dar odată, sub fereastră,
Acordându-și struna...cri,
Auzii din casa noastră
Cântec nou cu do-re-mi.

Si de-atunci în ori ce seară
Eu și-amicu-n haine gri
Dăm concerte de vioară
Do-re-mi si...cri-cri-cri...

CEL MAI FRUMOS CÂNTEC

nu știu cântec mai frumos
decât cântecul pe care
mama mi-l cânta duios :
Puiul mamei fă-te mare...

decât cântecul pe care
mama mi-l cânta duios :
puiul mamei, fă-te mare,
nu e altul mai frumos.

puiul mamei, fă-te mare...
mama îmi cânta duios,
cât e lumea-ntr-o hotare,
nu știu cântec mai frumos...

LA PATINUAR

Gerul meșter, meșter mare,
Asuflat azi-noapte tare
și din lacul de cleștar
A făcut un patinuar

Iar în zori s-au strâns copiii
și-n vârtoarea veselii
Pe ghețușcă, pe-ndelete,
Au scris mii de piruiete.

Doar un puști, doar unul singur,
N-are nici cinci ani, desigur,

Iar mai cade, iar mai stă...
Gheața prea alunecă !

O fetiță trece-n goană
și îi trage o dojoană :
- Ce te plângi măi, nătăfleată,
Cu papucii vii la gheață ?!

MEDUZA

Când e Marea mai senină,
Călărind un vârful de val,
Cercul mic de gelatină
Poposește lângă mal;

Parcî-i nufăr de cristal !
Dar de vreau s-o prin în dește
Meduza se fofilește
și de-ncerc s-o țin în palme
Gata-i gata să se sfarme.

Nu îi place, cum vād bine,
Să se joace și cu mine
Si atunci o cert și eu :
- De ce vii la mal mereu ?

Du-te, du-te-n largul zării
și te joacă-n plama Mării...

PRIMUL VIS NĂRUIT

toată vara am zidit
pe nisipul aurit
lângă Mare, mari castele
cu iatacuri, cu crenele
și cu vârfulile-n stele.

la un semn nebănuț
Marea s-a dezlănțuit
și-ntr-o clipă, prin minune,
mi-a surpat micuța lume
semănând deșertăciune.

dintr-a toamnei tristă oază
Soarele-a trimis o rază
strălucindu-mi peste chip :

...păi, castele din nisip,
nu e chip și nu e chip...

PUIUL MARII

Intr-o zi, un peștișor
Săgetând prin val,
Din întinsul apelor

Fu zvârlit pe mal.

Soarele cumplit ardea
Si-l frigea pe chip
Iar micuțul se zbătea
Singur, pe nisip.

- Mare, Mare, maica mea,
Se ruga de zor,
Hai, trimite să mă ia
Valul salvator.

Marea se zbătea năucă
Si un val vioi
L-a trimis să îi aducă
Puiul - ănapoi...

CVARNAVAL CU LICURICI

De trei seri, colo-n livadă
Un puhoi de licurici
Iese-ngrup la promenadă
Toți purtând lanterne mici

Iar când Luna doarme dusă,
Vântul suflă în caval
și ghidușii, strânși pe-o frunză
Gata-s pentru carnaval

și așa, în ori ce seară,
Dansatorii de rubin
Dau serbări prin frunza rară
Sub al nopții cer senin...

JOC

onica-donica, trei salcele,

acri-macri, palmacele,
țuiu-țuiu, papagal,
sunt soldat și tu ești cal.
calul fuge, se retează
de-cu-seară spre amiază..
Gae,Gae, na un dinte;
timpul curge înainte.
Cine suflă-n lumânare
ducxe timpul la spinare.
O oglindă aburită
și-un turtoi răscopt pe plîă.
Mâine să te duci la moară
findcă dracul se însoară
c-are cozondraci de șai;
stai într-un călcâi, mai stai
până număr stelele
și se culcă ielele;
Eu sunt cal și tu soldat :
jocul trebuie jucat...

FETELE DIN LUNA

trei fetițe și-ncă una,
toate-n jur de șapte ani,
au găsit odată Luna
prin dovlecii dolofani;
muza lumii răsărea
sub a nopții feregea.

trei fetițe și-ncă una
nu știau gândul de ceartă
deci, s-au înțeleș că Luna
e mai bine să o-mpartă
și din roata argintie
și-au tăiat câte-o felie.

trei fetițe și-ncă una,
pe astrul de cremene
s-au mutat de-atunci, și Luna
poartă patru gemene
ce zâmbesc peste răstimpuri
din miresele-ANOTIMPURI...

CASTELE-AMINTIRI

pe oglinzi de unde
cu luciri profunde

într-un ochi de scoică
buna Mării doică

meșteri de o șchioapă
din nisip și apă

în zori se-apucară
castele durară

pe timpul pereche
cu legenda veche.

...în zori se-apucară,
castele durară

meșteri de o șchioapă
din nisip și apă

dintr-un ochi de scoică
buna Mării doică

cu luciri profunde
pe oglinzi de unde...

CU TRENUL

Se crâpa de ziuă. Zori.
În gară la Roșiori
Un cawboz - și personalul
L-a pierdut. Vânduse calul
și-i luceau la cingătoare
Niște gămălii de soare.
Sub sombrero - ferfeniță,
Ronțăia dintr-o halviță.
Lumea se hlizea la el :
Nu avea nici revolver,
Mirosea a unt de naft,
Nu sârea la nici-un caft
Sta, rozînd a pasămite
Din semințele prăjite...

Un țânțar, sosit la țanc
Să-l gădile sub bocanc,
N-a mai apucat, că-n zori
Am plecat din Roșiori...

LÂNGĂ MARE

Un băiat privește Marea
și se-ntreabă, gânditor :
- Când putea-voi larga, zarea
Să o sparg cu un vapor ?
Să colind aş vrea, prin lume
și să duc spre depărtări
Bogății - și mândrul nume
Al frumoasei noastre Țări
Iar când valul Mării, spargu-l,
Pe albastrul drum de larg
La catarg sălta-voi faldul,
Tricolorul Țării drag
Fiindcă țară, mândră țară,
Ca a mea nu e niciuna
Si cu-a inumii vioară
Am s-o cînt întotdeauna.

...Un băiat privește-n zare
și visează să ajungă,
Când o fi un pic mai mare,
Marinar de cursă lungă.

BĂTĂUȘUL

un zgâmboi de băiețel
cu năsucul țâmburuș
avea faimăcum că el
ar fi mar bătauș
și convins erou meu
că viteaz ca dânsul nu-i
câta harță tot mereu
din nimica - ori și cui.
dar odată-n lăstăriș
a zărit sub pomi un stup
și ascuns într-un tufiș
tăbărâ cu pietre : zuup !
roiul tot, cât ai clipi,
deranjat din buna-i pace,
mintenaș îl căptuși
pe viteaz, cu mii de ace.
Nu vă spun ce-a mai urmat
În poveste, mai departe,
Însă știu c-acel băiat
E de-atunci cuminte, foarte !

PRIMUL GHIOCEL

Sub zăpada din grădină,
Strălucind ca un cercel,
și-a scos capul spre lumină
Astăzi - primul ghiocel.

O fetișă, tare mică,
Îi cuprinde cupa-n palme
și la pieptu-i îl ridică
Grijulie, să nu-l sfarme.

- Hai cu mine floare rară,
Am să te sădesc în glastră
Ca să fie primăvară
Veșnică, în casa noastră.

CÂNTEC PENTRU GĂRGĂRIȚĂ

- Gărgăriță, gărgăriță,
Ne-ntrecută ghicitoare,
Ia răspunde-mi tu, crăiță :
Ce-am să fiu când fi-voi mare ?
și crăița își ia zborul
Spre un mândru șantier.
Asta-nseamnă că feciorul
O să fie inginer.

- Gărgăriță, gărgăriță
Cu spinarea de cicoare,
O întreabă o fetișă :
Ce-am să fiu când voi fi mare ?
și se-nalță gărgărița
Peste zarea cristalină ,
Asta-nseamnă că fetița
O să fie balerină.

- Gărgăriță,. gărgăriță,
O întreabă mulți școlari,
Spune-ne, de știi, crăiță.
Ce vom fi când fi-vom mari ?
Din a palmei mică pungă
Gărgărița zboară-n zare.
Asta-nseamnă c-o s-ajungă
Ce-și dorește fiecare.
...Toate visele-ndrăznețe
Vor avea contururi pline
Dacă pruncii-or să înveșe

Numai foarte, foarte bine !